

slaaet sig op paa dem. Kan du tænke dig, han skal forleden have proklameret i Aarhus, at det nu var hans Agt efter at have underlagt sig Provinserne ogsaa at erobre København. Det stød i Avisen igaar, og han skal nok virkelig allerede have indbudt til et Møde derinde i næste eller næstnæste Uge. Jeg kunde nu nok have Lyst til at benytte Lejligheden til at spille den frække Karl et Puds og staa op ved det Møde og rolig forklare Forsamlingen Sagens Forhistorie. Jeg har nogen Grund til at tro, at det ikke vilde falde mig vanskeligt at gøre min Ret gældende overfor et københavnsk Publikum. Man kender ham vist godt nok derinde som den Charlatan, han er; og jeg tænker, at der baade mellem de Teknikere og de Presse-mænd, der møder op ved en saadan Lejlighed, kan være dem, som endnu vil kunne huske min Pjece.“

„Aa, hvad vil du nu grave op i de gamle Sager for? Det faar du saamænd ingen Glæde af.“

„Du synes ikke om det? Ja ja — vi faar nu se!“ sagde Per, han gik med Hænderne paa Ryggen og knipsede med Fingrene.

„Jeg synes, du skulde lade Fortiden hvile, Per. Jeg veed ikke, hvad du tænker dig, der skulde kunne komme ud af, at du gav dig til at protestere nu saa længe efter. Men du gør det saamænd heller ikke, min Ven.“

„Hvad der skulde komme ud af det? Kære, jeg forbeholder mig min Førstefødselsret, intet andet. Ingen veed, hvad den kan komme til at betyde for os i Fremtiden.“

„Jeg er sikker paa, Per, du vilde bare skaffe dig endnu flere Ærgrelser. Du siger jo selv, at den Hr. Steiner er en raa Person, som ikke skyr noget Middel for at komme sine Modstandere tillivs. Og du er jo slet ikke vant til at optræde offentlig, saa —.“

„Jeg tror, den lille Frue allerede har Lampefeber paa sin Mands Vegne,“ sagde Per muntert og standsede smilende foran hende. „Ja ja, vi faar se! Vi faar se! — Men hvor er Børnene? Hvor er Hagbarth?“

„Han er ude i Haven hos de andre.“

„Vi skal, saa sandelig, have en krabat Saltebrød idag!“

„Jeg synes, du hellere skulde spasere en lille Tur med Hag-